

Μαρία Σκαμπαρδώ νη*

Ποίηση, μια μοναδική έκφραση του ανθρώπινου πνεύματος

Γιατί η ποίηση, αν και δεν είναι ευρέως διαδεδομένη, όπως οι άλλες μορφές λόγου, αποτελεί μία τόσο σπουδαία ανθρώπινη έκφραση; Η ίδια μέσα της περιγράφει τόσο αληθινά αλλά και λυρικά, κάθε συναίσθημα που περικλείει την ανθρώπινη ύπαρξη, κάθε φόβο και κάθε χαρά. Για κάθε μας στιγμή, μικρή ή μεγάλη, χαρούμενη ή δυσάρεστη, μοναδική ή όχι, ένα ποίημα βρίσκεται στο μέρος του μυαλού ώστε να μπορεί πάντα να την περιγράφει. Για κάθε μας πόνο, για κάθε σταυρό που έχουμε κουβαλήσει, για κάθε πίκρα και εγκατάλειψη, η ποίηση έρχεται και μας καταπραΰνει, μεταφέροντάς μας σε μέρη μαγικά.

Η ποίηση, αυτή η μορφή λόγου, είναι μία ακόμα έκφραση του ανθρώπινου πνεύματος που επιθυμεί να μετεωρίσει τον άνθρωπο σε ένα παράλληλο σύμπαν, επιθυμεί να σπάσει τα δεσμά του ίδιου που τον κρατούν προσηλωμένο στη γη. Γιατί ο άνθρωπος μέσα στη λογική και την έμφυτη ροπή που έχει για την εξήγηση των πολύπλοκων φαινομένων του κόσμου, επιθυμεί παράλληλα να αισθανθεί, να κουρελιαστεί μέσα σε εμπειρίες ζωής που γίνονται αντιληπτές μόνο με την ανθρώπινη καρδιά. Γιατί έχει ανάγκη, προκειμένου να ολοκληρωθεί ως ύπαρξη, να συνδεθεί με άλλους ανθρώπους και μέρη και μέσα από όλα αυτά να συλλέξει εμπειρίες και να αποκρυσταλλώσει τα διδάγματα της ζωής με τρόπο ανάλαφρο αλλά και συνάμα, στοχαστικό. Και η ποίηση του δίνει αυτή την ελευθερία και τη δυνατότητα.

Είναι και αυτή ένα καταφύγιο, στο οποίο ο άνθρωπος προστρέχει προκειμένου να βρει ανάπαυση σε όλα αυτά που ταλανίζουν την ψυχή του, στην οργή που κοιμάται μέσα στα στήθη του και επιθυμεί να ξεσπάσει, στα προβλήματα που συσσωρεύονται εμπρός του και μοιάζουν με βουνά απροσπέλαστα. Γιατί η λυρικότητα την οποία περιέχει, λυτρώνει από τον έντονο κυνισμό που επικρατεί παντού γύρω μας. Γιατί μας αποδεικνύει πως υπάρχουν ακόμα άνθρωποι με βαθύ συναίσθημα που μέσα σε έναν σκληρό και αποξενωμένο κόσμο, επιθυμούν να συνδεθούν με άλλους. Και ειδικά στην εποχή που βιώνουμε, ποιος δεν έχει ανάγκη, έστω και για λίγο, να μεταφερθεί σε έναν άλλο κόσμο, να αφήσει το πνεύμα του ελεύθερο; Ποιος δε θέλει να κλείσει τα μάτια και να μεταφερθεί σε ιδεατές πολιτείες; Και εντέλει, υπάρχει και για να μας παρηγορεί, δεν αισθανόμαστε όταν τη διαβάζουμε, οι μόνοι ονειροπόλοι και επαναστάτες στον κόσμο αυτό.

Η ποίηση είναι μία μοναδική εξερεύνηση σε γεγονότα και καταστάσεις, που το ανθρώπινο πνεύμα προσεγγίζει και επιθυμεί να βιώσει συναισθηματικά και βιωματικά. Δε στενεύει τον άνθρωπο περιορίζοντάς στο να δεχθεί απaráβατες και αιώνιες αλήθειες ή νοήματα· αφήνει τον καθένα ελεύθερο να φανταστεί, να διαπλάσει νοήματα και καταστάσεις, να ονειρευτεί και εντέλει, να οξύνει την πνευματική του λειτουργία. Η ίδια σε βοηθάει να έρθεις πιο κοντά στη φύση, στον άνθρωπο, στη ζωή με όλες τις χαρές και τις πίκρες που τη συνοδεύουν. Δοξάζει κάθε μικρή χαρά, υμνεί τις κρυμμένες ομορφιές της ζωής, καταγγέλλει τη βαναυση και ωμή πραγματικότητα, τη στυγνότητα.

Αυτά προσφέρει η ποίηση: σε οδηγεί στο να βλέπεις μακριά, σου υπενθυμίζει την ταυτότητα και το χρέος του να είσαι άνθρωπος. Είθε να την εκτιμήσουν οι άνθρωποι και να επιθυμούν να καταφεύγουν περισσότερο σε αυτή για την αξιοποίηση του χρόνου τους, παρά στην τηλεόραση ή το «κόλλημα» ωρών μπροστά σε ένα κινητό.

□ * **Η Μαρία Σκαμπαρδώνη είναι δημοσιογράφος**